

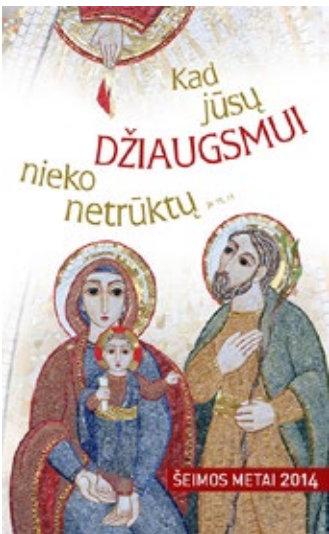

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromėjaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Didieji Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų atleidai – ŽOLINĖ

Šeimos metų, popiežiaus Jono Pauliaus II paskelbimo šventuoju minėjimas

Rugpjūčio 14 d., ketvirtadienis

Bazilikos konsekravimo metinių paminėjimas

18 val. Šv. Mišios. Atleidų pradžia.

19 val. Parapijos salės šventinimas ir atidarymas.

Rugpjūčio 15 d., penktadienis

ŽOLINĖ, PAGRINDINĖ ATLAIDŲ DIENA

Bazilikos paskelbimo 3-ųjų metinių minėjimas

10 val. Šv. Mišios.

11 val. Pučiamųjų orkestro koncertas.

12 val. Iškilmingos šv. Mišios.

14 val. Juditos Leitaitės koncertas.

18 val. Šv. Mišios.

Visą dieną veiks tautodailininkų ir amatininkų mugė.

Rugpjūčio 16 d., šeštadienis

Ligonių ir Carito diena

10 val., 12 val. Šv. Mišios.

13 val. Užtarimo pamaldos.

18 val. Šv. Mišios (Romos rito ekstraordinarine forma).

Rugpjūčio 17 d., sekmadienis

Šeimų diena

10 val. Šv. Mišios.

11 val. Himnas Akatistas Marijai. Giedos Vilniaus Šv. Juozapo (Pilaitės) parapijos choras.

12 val. Šv. Mišios.

13 val. Šeimų šventė Bazilikos aikštėje. Mėgėjiškų dramos kolektyvų pasirodymai.

Rugpjūčio 18 d., pirmadienis

Tėvynės gynėjų diena

10 val., 12 val., 18 val. Šv. Mišios.

13 val. Vaišinsimės kareiviška koše.

Rugpjūčio 19 d., antradienis

Literatūrinės Lietuvos ir marijinių organizacijų diena

10 val., 12 val., 18 val. Šv. Mišios.

13 val. Bazilikos aikštėje Krekenavos kultūros centro saviveiklos grupė vaidins Donelaičio „Pavasario linksmybės“.

Rugpjūčio 20 d., trečiadienis

Kunigų ir pašvęstojo gyvenimo diena

10 val., 12 val., 18 val. Šv. Mišios.

Rugpjūčio 21 d., ketvirtadienis

Jaunimo diena

10 val., 12 val. Šv. Mišios.

13 val. Programa jaunimui Bazilikos aikštėje.

Švenčiausiojo Sakramento adoracija kasdien po 10 val. šv. Mišių.

Mielieji,

Nuoširdžiai sveikinu Krekenavos maldininkus, atvykusius į Jėzaus ir visų krikščionių Motinos Marijos Dangun Ėmimo šventę. Sveikinu visus! Pirmiausia parapijiečius ir tuos, kurie nuolat lankotės šioje šventovėje per Žolinės atlaidus, mėnesių penkioliktomis dienomis, nes čia pajutote artimą ryšį su Dievu. Tebus šis pabuvimas kaip sugrįžimas į namus, kur viskas artima, pažįstama. Mergelės Marijos Sūnus Jėzus mus moko pašventinti visą gyvenimą: ne tik atskiras jo dienas, kokiomis yra šventės, bet ir visą kasdienybę, visus darbus.

Sveikinu tuos, kurie į Krekenavą atvykote pirmą kartą. Tegul bazilikos kuklumas nesutrukdo įžvelgti, pajusti šios vietos šventumo. Nebūtinai šventovė turi būti iškilminga ar ypatingai išpuošta, kad būtų brangi, artima. Juk ir Mergelės Marijos gyvenimas buvo labai paprastas, kaip visų neturtingų šeimų motinų – su kasdieniu valgio ruošimu, rūpesčiu artimaisiais, bet taip pat nuoširdžia padėka Dievui ir šlovinimu už Jo gerumą.

Sveikinu ir tuos, kurie čia užsukote atsitiktinai ar iš smalsumo. Tegul nepalieka abejingais ši vieta, kurioje daug šimtmečių maldai renkasi lietuviai. Garsus Krekenavos Mergelės Marijos paveikslas visiems maldininkas buvo regimas vilties, Dievo artumo ir pagalbos ženklas.

Praėjusieji metai Bažnyčioje buvo skirti pažinti ir sustiprinti tikėjimą. Jie nesibaigė, nes tikėjimo ugdymas nėra užduotis, kurią galima išmokti ir palikti. Veikiau tie metai dar kartą priminė, kad tikėjimu nuolat verta rūpintis, gilinti, gaivinti. Atraskime jį kaip lobį, kaip naują, platų horizontą – o tai visuomet džiugina.

Šie metai yra skirti šeimai – visoms šeimoms. Visų pirma norime išsakyti ir pasidalinti koks svarbus, geras ir teikiantis laimę yra vyro ir moters meilės ryšys, tapęs kasdieniu ėjimu drauge. Kiekvienos šeimos kelionė vyksta ne be sunkumų, o juos įveikiant, ne be išbandymų, o juos nugalint. Šeima, kurios nariai palaiko, atjaučia vienas kitą, stiprina vienas kito tikėjimą, dorai ir sąžiningai ugdo vaikus – gražus siekis ir troškimas. Jei neturėsime idealo, nežinosime kur link eiti ir ko siekti. Todėl Bažnyčioje nuolat kalbame apie tvirtą šeimą, iškeliame gerų šeimų pavyzdžius. Bet puikiai žinome, kad idealą ne visuomet lengva įgyvendinti. Ką gi daryti? Visų pirma turėti drąsos ir ištvermės, jei nesiseka, iškyla sunkumų. Bažnyčios bendruomenė skirta padėti savo nariams, o ne priekaištauti dėl nepasisekimų. Jaunimo ruošimas šeimai, kursai sužadėtiniais, pagalba besilaukiančioms mamoms, konsultacijos kritinėse situacijose – tai vis Bažnyčios pastangos padėti šeimoms per Vyskupijos ir dekanatų Šeimos centrus bei pasiaukojantį jų savanorių darbą. Atraskite juos, pasinaudokite jų pagalba, o... galbūt ir patys įsijunkite su savo žiniomis ir patirtimi. Iš tiesų, svarbiausia ne vien laukti pagalbos iš šalies, o padėti vieni kitiems. Šeimų klubai, rateliai, bendruomenės – tai būdas šeimai būti vis labiau savimi, atskleisti vis naujas santuokos spalvas, išspręsti kylančius klausimus. Sutuoktinių susitikimai, Kamos bendruomenė, Nazareto šeimų judėjimas – tai tik keli pavyzdžiai, kaip šeimos Lietuvoje padeda vienos kitoms. Kviečiu domėtis, ieškoti ir įsijungti.

Kalbėdami apie šeimų žmones neišskiriame ir tų, kuriems nepavyko išsaugoti savo šeimos židinio. Juk tokiais momentais skaudžiausiai patiriama vienatvė. Kiti galbūt naujai bando kurti savo ateitį, nors širdyje lieka skausmas dėl praeities. Dievo tėviška meilė apima visus ir visiems nori padėti. Pasitikėkite Dievu, kuriam nėra negalimų dalykų, kaip liudija Mergelė Marija.

Galiausiai visiems noriu palinkėti pačių paprasčiausių dalykų, kurie šeimose visada buvo savaimė suprantami. Tai šeimoje valgyti kartu, praleisti laiką drauge, turėti bendrų užsiėmimų.

Kai valgome kartu, ne tik bendraujame, bet turime atsižvelgti vienas į kitą, dalintis tuo, kas ant stalo. Nė vienas negali visko gauti vien sau. Ar tai nėra puiki bendrystės ugdymo mokykla?! Valanda praleista kartu – ne prie televizoriaus, o kalbantis apie dienos reikalus, džiaugsmus, ateities planus – išmoko dalintis nuomonėmis ir atrasti bendrus interesus. Bendra išvyka, pasisvečiavimas pas draugus, pagal pomėgį aplankymas teatro, filmo ar sporto varžybų taip pat sujungia visus šeimos narius, kaip ir labai svarbus sekmadienio šventimas, dalyvavimas šv. Mišiose.

Ir, žinoma, labiausiai kiekvienai šeimai noriu palinkėti nors trumpo bendros maldos momento. Tegul tai bus „Tėve mūsų“, „Sveika, Marija“ malda ar konkrečiai dienai pritaikyta psalmė (pvz., iš „Magnificat“ leidinuko), o gal būt savais žodžiais išreikšta padėka ir maldavimai. Kiekviena šeima teatranda tai, kas jai priimtina ir artimiausia. Tačiau ši malda tikrai taps palaima, vienybės ir duos pasitikėjimo.

Santuokos sakramentas yra Dievo pagalba šeimai. Ši Dievo parama išlieka, net jei jos neprisimename. Ji rusena, kaip žarijos po pelenais, nes Dievas neišsižada savo pagalbos. Tegul šiais Šeimos metais pučia ne pykčio, o Šventosios Dvasios vėjas, kuris gaivina, ramina, atnaujina sutuoktiniams tai, ką jie pažadėjo ir priėmė Santuokos metu.

Teužtaria visus Krekenavoje gerbiama Jėzaus Motina Marija, artima visiems vaikams, o ypač tiems, kuriems labiausiai reikia Jos pagalbos.

Panevėžio vyskupas Lionginas Virbalas, SJ

Mieli Krekenavos Žolinės atlaidų piligrimai,

Metų ratas neužtruko apsisukti ir vėl susitinkame didžiausiose metų šventėse Krekenavoje. Visas aštuonias dienas kaip dieną švęsime Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų iškilnę, džiaugdamiesi ta garbe, kuria Viešpats Jėzus apdovanojo savo Motiną. Tačiau Mergelės Marijos garbė yra ir mūsų garbė, nes Ji tam ir tapo Dievo Motina, kad būtų visų mūsų Motina. Ir daugiau kaip 600 metų žvelgdama iš stebuklingo Krekenavos paveiklo, rodydama į savo Sūnų Jėzų maloningu žvilgsniu lydi kiekvieną, kas iš arti ir toli šaukiasi Jos pagalbos ir užtarimo.

Šių metų atlaidai vyksta Šeimos metų kontekste, todėl vieną iš dienų, rugpjūčio 17-ąją, sekmadienį, ypatingai prisiminsime šeimą švęsdami Panevėžio vyskupijos šeimų šventę. Ko reikia, kad šeima būtų laiminga ir darni? Reikia, kad šeimoje viskas būtų savo vietoj: tėtis – tėčiu, mama – mama, vaikai – vaikais, ir kad šeimoje nepritrūktų vietos Dievo žodžiui, maldai ir tikėjimo bendrystei. Nėra kito geresnio ir veiksmingesnio recepto, kaip šeimoms atverti savo namų duris Jėzui ir Marijai. Suprantama, kai kuriems gali būti baugu ir nedrąsu, kiti mano, kad rizikuoja prarasti tvirtą pagrindą po kojomis, tačiau nėra ko bijoti, kaip popiežius Benediktas XVI yra išsitaręs: „Jėzus nieko neatima, Jis viską dovanoja!“

Norisi, kad per šiuos atlaidus apsilankantieji, pravažiuojantieji pro šalį, pastebėję plačiai atvertas Bazilikos duris – užeitų vidun. Jėzus, kviesdamas mokinius į savo sekėjų tarpą, ištarė paprastus žodžius: „Ateikite ir pamatysite“ (Jn 1, 39). O pamatyti vertėtų ir Jėzų, pasiliekančią su mumis Šventojoje Eucharistijoje, ir stebuklingąjį Dievo Motinos, Malonių Versmės, paveikslą, ir, nemažiau svarbu, – gyvą ir besimeldžiančią tikėjimo bendruomenę, kuri, būdama mistiniu Kristaus kūnu, dažnam žmogui šiame pasaulyje tampa realaus prisilietimo prie Dievo patirtimi.

Šiais metais Bazilika pasitinka ir atsinaujinusiis parapijos namais „Tvirteliu“. Vėlgi, ne pastatuose esmė, o tame, kas juose vyksta. Tikiu, kad ir parapijiečiai, ir atvažiuojantys piligrimai šiuos namus pavers tikėjimo, vilties ir meilės namais, jų paprastume atskleidami ir dalydamiesi savo širdies grožiu ir turtais.

Kiekvieną atlaidų dieną melsimės skirtinga intencija, tačiau visos intencijos, visi prašymai, kurie bus išsakyti, skirti pasiekti Jėzaus ir Marijos širdis. Svarbu nepamiršti, kad ko nors prašant ir meldžiat, reikia išlikti nuolankiems ir pasitikintiems, kad Jėzus ir Marija į mūsų maldą atsakys tada ir taip, kaip mums bus geriausia: „Juk mes nežinome, ko deramai turėtume melsti“ (plg. Rom 8, 26).

Atlaidams pasibaigus nė vieno iš mūsų tikėjimo kelionė nesibaigia. Atgaivinti atlaidų ir tikėjimo bendrystės malonių turime judėti pirmyn. Nuolat atsiversdami, nuolat atnaujindami savo pasiryžimą būti su Jėzumi bei Marija ir Jais sekti. Meldžiu ir linkiu, kad šiuose Šeimos metuose mūsų šeimos vis labiau taptų namų bažnyčiomis, o Bažnyčia taptų visų mūsų, Dievo vaikų, šeimos namais.

Maldos ir tarnystės dvasioje,
Jūsų kun. Gediminas Jankūnas, klebonas/rektorius

Istorinės atminties knyga

„**Krekenava laiko tėkmėje**“ – tai kruopštus kelerių metų kūrybinis darbas, į pagalbą pasitelkiant apie šimtą autorių kraštiečių – mokslininkų, pedagogų, dvasininkų ir kt. Knygos sudarytoja Saulutė Genovaitė Markauskaitė peržvelgė ir apibendrino daugiau kaip šimtmečio įvykius, susijusius su Krekenava. Autorė supažindina su Krekenavos miestelio, bažnyčios ir mokyklos istorija, nusipelnusiais Krekenavai, Lietuvai ir pasauliui žmonėmis, jų biografijomis. Knygoje nuoširdžiai ir jautriai atpasakojami žmonių likimai, senolių prisiminimai apie istorinius įvykius, pranykusius kaimus.

Šioje knygoje kiekvienas atras save ar galės atsekti tėvų, draugų, mokytojų, kraštiečių pėdomis...

Vyriausiasis redaktorius: poetas Robertas Keturakis.

Spausdino: VšĮ Pasaulio lietuvių kultūros, mokslo ir švietimo centras.

Knyga plačiai iliustruota spalvotomis ir nespalvotomis nuotraukomis.

Rugpjūčio 15 d., pagrindinę atlaidų dieną, 13.30 val. vyks trumpas knygos pristatymas, bus galimybė susitikti su autoriais. Visų Žolinės atlaidų metu knyga bus platinama lengvatinėmis sąlygomis šventoriuje arba prie parapijos namų. Vėliau knygą bus galima įsigyti klebonijos raštinėje.

Ištrauka iš *Michael White* ir *Tom Corcoran* knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraštėlio numeriuose

KODĖL MES KLYDOME?

Kun. Michael: Išvardysiu keletą savo vadovavimo klaidų, kurias atpažinau skaitydamas kunigo *Perry Noble* internetinį tinklaraštį.

Klaida Nr. 1: viską kontroliuoti.

Ar čia nėra tai, ką klebonas turėtų daryti?

Klaida Nr. 2: stengtis būti tobulu.

Esu perfekcionistas ir, pagal perfekcionistų būdą, žinau, kaip kas turi būti padaryta ir kad viskas priklauso tik nuo manęs. Tai lėtina organizacijos veikimą ir mažina entuziazmą dirbti.

Klaida Nr. 3: per daug laiko sugaišti detalėms.

Istrigęs detalėse, kur labiausiai mėgstu būti, pametu kryptį, kuria einu, ir kur Dievas nori, kad eičiau.

Klaida Nr. 4: spręsti problemas, o ne keisti sistemas.

Savo paties nelaimėi, per daug kartų aptikau save reaguojantį į problemą vietoj to, kad pažvelgčiau į procesą sistemoje, kuris tą problemą sukėlė. Reikia didesnės drausmės, negu aš dažnai turiu, nepasiduoti sunkios situacijos spaudimui ir emocijoms ir mėginti atrasti, kas iš tiesų taisytina visoje sistemoje.

Klaida Nr. 5: stengtis visiems įtikti.

Tai gali būti polinkis bet kokioje srityje, tačiau yra ypatinga darbo bažnyčioje liga, nes kažkodėl manome, kad privalome visiems įtikti, ir kad tai yra mūsų darbas Nr. 1. Turėjau išmokti sunkią pamoką, kad ne visi mane pamėgs, ir kad aš nesugebėsiu visų patenkinti. Ir kuomet susitikdavau su reikliais vartotojais, tai ir buvo pamoka, kurią dar ir dar kartą turėjau išmokti. Buvo laikas ir mano gyvenimo laikotarpiai, kuriuose išgręžiau save ir pykdžiau bendradarbius siekdamas įtikti mūsų vartotojų norams ir reikalavimams... kad tik jie būtų laimingi.

Klaida Nr. 6: projektai pirmiau negu žmonės.

Kita vertus, esu linkęs ieškoti veiklos ir vykdyti projektus. Tai sukeldavo sunkumų su žmonėmis. Kai kuriems nebuvo tinkamai patarnauta, kiti pasimetė judesy. Geri vadovai ieškos būdų tinkamam balansui tarp noro atlikti darbą ir palaikyti gerus santykius, kurie reikalingi, bet dažnai pristabdo patį darbą.

Klaida Nr. 7: priimti į darbą per greitai... ir atleisti per lėtai.

Kuomet atsilaisvindavo darbo vieta, kuri, žinojau, turi būti užimta, o tinkamo žmogaus aplinkui nėra (arba nežinojau, kas yra tinkamas žmogus), pastebėjau – nemokėjau laukti. Mano laikysena buvo kuo greičiau tą vietą užpildyti geriausiu ar tuo metu pasiekiamu žmogumi ir viltis, kad viskas bus gerai. Per greitas priėmimas į darbą dažnai išspraudžia žmones į netinkamą vaidmenį. Tai taipogi atvedė žmones, su kuriais nejutau jokio bendrumo (ir atvirksčiai), arba žmones, kurie tiesiog „nesiklijavo“ mūsų komandoje.

Taip pat klydau per ilgai neleisdamas išeiti žmonėms, kurie turėjo išeiti. Leisdavau problemoms tęstis metų metus bijodamas konflikto ar todėl, kad nenorėjau pripažinti liūdnos tiesos, jog suklydau per greitai priimdamas tuos žmones. Kartais įkliūdavau į pinkles manydamas, kad charakterio savybės nėra tokios svarbios kaip žmogaus nuopelnai organizacijai, ir tokio sprendimo kartūs vaisiai netrukdamo pasirodyti. Kitais kartais maniau, kad galėsiu tiesiog „pakeisti“ tą žmogų ar vyliausi, kad pati situacija pagerės (pakeisti negalėjau, o situacija negerėdavo).

Klaida Nr. 8: švaistyti laiką ir pinigus.

Daugelis mano klaidų ar klaidingų žingsnių buvo brangūs ir surijo daug laiko. Pavyzdžiui, gailiuosi, kiek daug pinigų išleidau per netrumpą laiką stengdamasis sukurti giedojimo ir muzikos programą net neturėdamas aiškaus supratimo, kokią giedojimo ir muzikos programą turėtume sukurti savo bendruomenėje.

Klaida Nr. 9: bijoti vadovauti (ryžtingumo stoka).

Iš prigimties esu nuolat susirūpinęs. Esu asmuo, nuolat galvojantis apie patį blogiausią. Tai nutinka tada, kai savo dėmesį nukreipiu nuo Dievo į galimas, bet dar nesančias, problemas. Yra gerai planuoti ir daryti tam tikrus žingsnius, kurie padėtų išvengti problemų. Privalu pramatyti, kas gali būti blogai, tačiau, kuomet pavirsta begaliniu rūpesčiu, tai tampa mano gyvenimo nuodėme. Ir kuomet toks rūpestis stingdo ir trikdo judėjimą pirmyn, ištinka vadovavimo nesėkmė.

Klaida Nr. 10: vadovauti be nuolankumo.

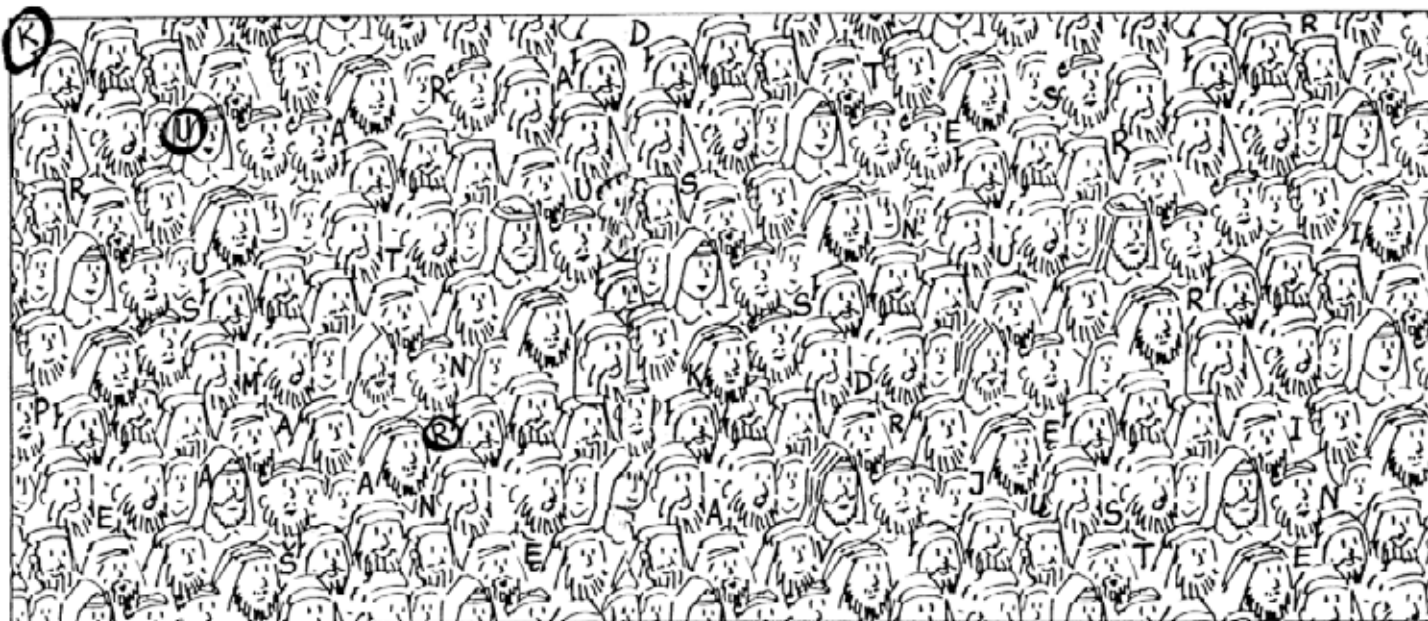
Tapau klebonu visiškai pasitikėdamas, kad žinau, ką darau, nors iš tiesų nežinojau. Vadovavausi arogantiška ir kartu kvaila prielaida, kad po kunigystės šventimų privalau viską žinoti, ir elgiausi atitinkamai. Nepaisant viso mano išsilavinimo, kalbant apie vadovavimą parapijai, buvau tik mėgėjas savamokslis.

Mane pribloškė, kiek aš nežinojau, ir gėda prisiminti, kiek jėgų ir energijos sunaudojau, kad tai nusišpėčiau. Nuolankumo stoka apakino mane nematyti tam tikrų problemų dydžio stengiantis įrodyti, kad viską galima greitai sutvarkyti. Tai vedė prie per didelio pasitikėjimo neteisingais sprendimais, kurie kartais dar labiau pablogindavo situaciją. Bet labiau nei emocijų nebrandumą mano puikybė atskleidė dvasinį nebrandumą – nenorą pasitikėti Dievu. Iš tiesų turėjau vesti Jo tikinčiųjų kaimenę ir tuo pat metu įdėmiai nesiklausiau, ką Jis man sako.

Tai tik keletas klaidų, kurias dariau, bet, tiesą pasakius, šis sąrašas yra tik aisbergo viršūnė klaidų, kurias darėme. Buvo dar kai kas, ką neteisingai supratome ir kas buvo iš pamatų ir kritiškai svarbu visam mūsų veikimui. Ir mes to „kai ko“ dar nežinojome.

..... • Tęsinys kitame numeryje •

Jėzus sakė savo mokiniais: „Jeigu kas iš jūsų susitars žemėje melsti bet kokio dalyko, jiems mano dangiškasis Tėvas jį suteiks. **Kur du ar trys susirinkę vardan manęs, ten ir aš esu jų tarpe.**“

Surask tarp žmonių Jėzaus veidą. Apibrauk paryškinto Evangelijos sakinio raides. (Mt 18, 19-20)

Parengė ses. Laimutė Kabišaitytė, MVS

2014 metų liepos mėnesio Krekenavos ir Upytės parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, Lt	Upytės, Lt
Sekmadienio rinkliava (07-06)	393,-	128,-
Sekmadienio rinkliava (07-13)	421,-	185,-
Atlaidų rinkliava (07-15)	1367,-	-
Škaplierinės atlaidų Rodų koplyčioje rinkliava (07-19)	157,-	-
Sekmadienio (Upytėje – Šv. Magdalenos atlaidų) rinkliava (07-20)	292,-	1865,-
Sekmadienio rinkliava (07-27)	370,-	195,-

www.krekenavosbazilika.lt

Kviečiame visus aktyviai lankyti, skaityti naujienas, maitintis prie Dievo žodžio stalo, užsisakyti kassavaitinius parapijos skelbimus.

Rugpjūčio 14 d. po 18 val. šv. Mišių visus kviečiame į parapijos namų „Tvirtelio“ atidarymo ir šventinimo iškilmes. Ypatingai kviečiame ir norime padėkoti tiems, kurie savo darbu ar auka prisidėjo prie rekonstrukcijos darbų.

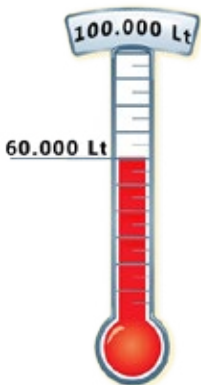
Kaip vis dėlto gera turėti namus...

Yra sakoma: „Gera pradžia – pusė darbo“. Krekenavoje didelio darbo pradžia buvo pradėta dar 2012 metais, kai pačių parapijiečių dėka ir bendromis pastangomis buvo įrengta laikina parapijos veiklai skirta salė, simboliškai vadinama „Tvirteliu“. Jis greitai tapo mėgiama parapijiečių susirinkimo vieta, kurioje vyko agapės, buvo priimami šventovę lankantys pilgrimai bei švenčiamos religinės ir tautinės šventės. Tačiau norint toliau tęsti ir plėtoti bendruomenės sielovadinę ir kultūrinę edukacinę veiklą, sudaryti sąlygas parapijoje veikiančių bendruomeninių organizacijų turto laikymui, jų apsaugai, parapijos pastoracinės tarybos posėdžio metu buvo svarstoma galimybė visiškai rekonstruoti „Tvirtelio“ patalpas. Šio tikslo įgyvendinimui Krekenavos bendruomenė „Tiltas“ bei Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapija susivienijo ir iniciavo projektą „Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapijos ūkinio pastato rekonstrukcija“, kurio vertė 350 000 Lt. Projektas buvo pateiktas Panevėžio Vietos Veiklos Grupei. Pagal projekto sutartį pastato rekonstrukcijai skirta 300 000 Lt ES parama, o trūkstami 50 000 Lt yra pačios parapijos įnašas. 2013 m. pabaigoje parapija išigijo šalia esančius garažus, todėl pastoracinė taryba nusprendė, kad „Tvirtelio“ rekonstrukcijos metu reikalinga pakeisti ir jų stogą, kad pastatas būtų vientisas. „Šilo statyba“, laimėjusi rekonstrukcijos projektą, pasirašė dar papildomų darbų sutartį už 50 000 Lt, todėl visa rekonstrukcijos darbų suma sudaro 400 000 Lt: 300 000 Lt paramą skyrė ES per Vietos Veiklos Grupę, o likusi 100 000 Lt sumą turi būti pačios parapijos įnašas.

Aktyvių bendruomenės ir parapijos narių dėka, siekiant saugios, kokybiškos ir sutvarkytos aplinkos, projektas sėkmingai įgyvendinamas, akivaizdžiai matomi pastato rekonstrukciniai pokyčiai džiugina! Nuoširdžiai dėkojame visiems, kurie prisidėjo ir prisideda prie pastato atnaujinimo darbų! Pradžia padaryta, tačiau iki visiško pastato rekonstrukcijos įgyvendinimo bei projekto užbaigimo reikalinga Jūsų parama. Prašome pagal galimybes prisidėti savo finansine auka, ją perduodant parapijos klebonui (klebonijos raštinėje), metant į aukų dėžutę bazilikoje po „termometru“ ar pervedant pavedimu į specialiai atidarytą sąskaitą Panevėžio kredito unijoje.

Pavadinimas: Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapija, kodas 191260418, sąskaitos Nr. LT74 5011 0000 1400 2556 LTL., įmokos pavadinimas „**Auka ūkinio pastato rekonstrukcijai unikalus Nr. 4400-2324-3381**“.

Šylantis aukų termometras bazilikoje ir parapijos internetinėje svetainėje rodo, kiek rekonstrukcijai reikalingos sumos jau yra suaukota, ir kiek dar trūksta. Dėkojame už Jūsų dosnumą!

SEKMADIENIS

*Į ramų vasarvidžio kaimą
ateina rugpjūčio sekmadienis.
Nebėra kur padėti nuvargusių rankų,
O liepos prie kūdros
be žodžių supranta
atsidūsimą žmogaus.*

*Girdėti, kaip nučeža laikas
balandomis į amžinybę...
Širdyje – tarytum seklyčioj
ankstyvą žolinės rytą
po visų darbų pabaigtuvių:
erdvu ir skardu
lyg žvaigždė
nuo skliautų nusileido į delnus,
lyg kalbas dangus su žeme
suprantama žmogui kalba.*

*Taip sėdėti, klausytis
užmiršus,
kaip suktasi, bėgta
it siūlui iš balto
kuodelio linų nesuverpiamo,
kurio vidury –
šis rugpjūčio sekmadienis
žaidžiame ištuštėjusiam kaime.*

Irena Mackevičiūtė

Rugsėjo 12 d., penktadienį, 12 val. šv. Mišiomis Upytės bažnyčioje prasidės Upytės 760 metų jubiliejaus šventimas. Kviečiame dalyvauti!

Gimtinė – mūsų gyvenimo kelio pradžia

*...Pabūkime kartu,
Kai laukuose pražįsta gėlės,
Ir žiedlapiai į žemę krenta –
Pabūkime kartu,
Kai laimės, džiaugsmo net ieškot neverta...*

*Joana Dargužytė-Perednienė,
buvusi Bartašiūnų pradinės mokyklos IV skyriaus mokinė
1950 m. laida*

Vieni dalykai palieka žmogų, kitus palieka pats žmogus, tačiau prisiminimai iš ten, kur prabėgo vaikystė, kur vietos vienu žodžiu vadinamos – gimtine, negali būti taip paprastai ištrintos iš atminties.

Kaimai išnyko, bet kaimynystės jausmas liko. Čia liko mūsų šaknys, čia augome kartu. Tad, vos tik užsiminiau apie susitikimą buvusiam kraštiečiui Broniui Perevičiui, gavau teigiamą atsakymą. Jis kaip mat ėmėsi organizatoriaus pareigų ir rugpjūčio 2 d. įvyko susitikimas. Suvažiavom buvę kaimynai iš įvairių Lietuvos kampelių: iš Biržų, Kėdainių, Kaišiadorių, Panevėžio, Rudaminos, Vilniaus, Šeduvos... atskubėjo ir vietiniai.

Baigę mokslus kaime, išsibarstėme po visą Lietuvą ir dirbome įvairiose srityse. Sukūrę šeimas, paskendome savo rūpesčiuose...

Tik sulaukę brandaus amžiaus po ilgų nesimatymų, vėl susitikome žilagalvės močiutės, seneliai... Skubėjom kuo greičiau pamatyti vienas kitą, o galvoje kirbėjo mintis: ar labai pasikeitėme... Vieno veidas daugiau, kitų mažiau pasikeitęs... Rodos ir nebuvom taip ilgai nesimatę...

Susitikimas „Prisiminimų takais...“ prasidėjo šv. Mišiomis Krekenavos Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje. Čia meldėmės už žmones, iškeliavusius Anapilin iš Kurgulų, Rūtakiemio ir Mitriūnų kaimų.

...Po šv. Mišių vykome į Bartašiūnų mokyklą. Simboliška, kad susitikimas vyko mokykloje (nors ir buvusioje). Susirinkom čia, kur mes pradėjome kelią į žinių šalį, susirinkome tarsi pateikti „ataskaitą“ už 60 metų...

Prieš pradėdami susitikimą tylos minute pagerbėme šviesų mokytojos Aldonos Butrimienės atminimą, kuri šioje mokykloje, ugdydama jaunąją kartą, išdirbo 50 prasmingų metų.

...Atgijo mokykliniai prisiminimai, nuotykių, išdaigos. Žilagalviai solidūs mokiniai, užmiršę gyvenimo našta, pasakojom apie likimo vingius, vaikus ir anūkus, rodėme mokyklinių metų, šeimų nuotraukas...

Nesvarbu buvo kiekvieno pasiekimai, o svarbu tai, jog daugiausia šių kaimų yra dorų ir Lietuvai savo gerais darbais nusipelnusių žmonių. Džiaugėmės ir jaunos kartos atstovu Mitriūnų kaimo

gyventoju Evaldu Butrimu, kuris stiprybės sportuoti surado ir po nelaimės. Jis – orientavimosi varžybų pasaulio čempionas. Jo namuose puikuoja daugybė apdovanojimų, medalių, taurių. Turi net kimono ir sake (Japonija)...

„Smagu buvo susitikti su buvusiais kaimynais, mokslo draugais, juk čia mūsų šaknys, čia kartu augome. Tik gaila, kad mažai bendraamžių, septyniasdešimtmečių, belikę...“ – džiaugėsi Bronius Perevičius, aktyviausias susitikimo organizatorius.

Gera būti savo gimtinėje! Ji – mūsų gyvenimo kelio pradžia.

„Iki susitikimo kitąmet, brangūs kraštiečiai!“ – sakėme vieni kitiems atsisveikindami.

RUGSĖJO PIRMOJI

*Tu sugrįžai į mūsų būtį
Su svajonėmis ir nerimu širdy,
Su rudens spalvom, skardžiais skambučiais,
Viltim, kurią krūtinėje girdi...*

*Ir su Keraičiais, formulėm ir Vingiais,
Su pasakom, gyvenimo tiesa...
Kaip norisi labai, kad niekad vingiais
Neklaidžiotų jaunystė, būt šviesa.*

*Padangėm gervių virtinės girgsena
Į tolimes, į svetimas šalis –
Kartojas atvirkštinis dėsnis senas
Kasmet prieš mokyklą atviras duris...*

*Sugrįžta čia vaikystė neramioji,
Atnešdama ir džiaugsmą, ir vargus –
Mes vesime į šviesų rytą,
Ir augs čia laisvas ateities Žmogus...*

Vincas Steponavičius

2014 m. liepą pakrikštytieji**Krekenavos parapijoje:**

Danas Jonas Fedaravičius
 Agnius Jonas Fedaravičius
 Kamilė Patricija Gimbutytė
 Silvia Janina Bedi
 Aurėja Marija Morkūnaitė
 Jokūbas Veida
 Benediktas Garmus
 Dovydas Buinauskas
 Martynas Skrebė
 Saimonas Jonas Balsevičius
 Emilis Gabrielius Miliauskas
 Vakarė Marijus Petrulėnas
 Simas Matulevičius
 Eva Ona Šmigelskytė
 Gedminas Valentinas Bagušis
 Karina Genovaitė Petrovičiūtė
 Ažuolas Dominykas Šleinota
 Olivija Ieva Bubinaitė
 Adomas Bubinas
 Urtė Uršulė Kerbelytė
 Emilija Augulytė

Upytės parapijoje:

Simonas Mališauskas
 Dija Darija Makulytė
 Milda Paulina Mikalauskaitė
 Austėja Paulina Bikinaitė
 Dominyka Bilevičiūtė
 Paulina Rėja Sriubikaitė
 Smiltė Patricija Sriubikaitė

2014 m. liepą iškeliavusieji į amžinybę**Krekenavos parapijoje:**

Danutė Meškauskienė, 69 m.
 Adelė Kažkevičienė, 81 m.
 Vygantas Bačiūnas, 52 m.
 Ona Česnauskienė, 60 m.
 Veronika Meškauskaitė, 89 m.
 Pijus Česnauskas, 1 m.

Pamaldų laikas**Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje**

Sekmadieniais ir atleidų dienomis 10:00, 12:00
 Šiokiadieniais 18:00
 Penktadieniais 10:00, 18:00 (šv. Mišios jaunimui)
 Šeštadieniais 12:00

Upytės Šv. Karolio Boromėjaus bažnyčioje

Sekmadieniais 10:00

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Rugsėjo 7 d. 14:00 šv. Izabelės atleidai

Krekenavos slaugos ligoninėje

Pirmą mėn. penktadienį 16:00

Rodų kopyčioje

Paskutinį mėn. sekmadienį 14:00

Žibartonių kopyčioje

Antrąjį mėn. sekmadienį 14:00

Dėl šv. Mišių užsakymo kopyčiose kreiptis į kan. P. Budriūną

Informacija piligrimams.

Dėl apsilankymų bazilikoje prašome susitarti iš anksto paskambinus į klebonijos raštinę.

Švč. Sakramento adoracija pirmąjį mėn. ketvirtadienį nuo 18.30 val. iki 19.30 val., taip pat pirmąjį mėn. sekmadienį ir 15 mėn. dieną – tarp Votyvų ir Sumos.

Marijos Legiono susirinkimai vyksta kiekvieną šeštadienį po 12 val. šv. Mišių Bažnyčios g. 20. Kviečiame dalyvauti.

2014 m. liepą susituokusieji**Krekenavos parapijoje:**

Laisvūnas Kasinskas ir Vijolė Šeflerytė
 Ramūnas Kriūnas ir Vaidutė Virbalaitė
 Egvidas Leskauskas ir Edita Kupreščenkaitė
 Marius Simėnas ir Edvina Krikštanaitytė
 Valentas Pukys ir Aurėlija Kirdulytė
 Tomas Jatuzys ir Jolanta Šaltupytė

Parapijų informacija

Klebonas kun. dr. Gediminas Jankūnas
Altarista kan. Petras Budriūnas

Klebonijos raštinė

Bažnyčios g. 18, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
 tel.: +370 620 20989, (45) 59 32 58
 el. paštas: krekenavobazilika@gmail.com
 sąsk. nr. LT457300010002378753
 įm. kodas 191260418

Raštinės darbo valandos

I ir VII nedirba
 II–VI 9:00–15:00

Parapijos referentė

Rita Juozėnaitė

Caritas ir pastoracinės tarybos vicepirmininkė

Akvelina Poguzinskienė, tel. (45) 593 282

Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. +370 605 81765

Krekenavos vargonininkė

Rita Juozėnaitė, tel. +370 656 39249

Krekenavos M. Antanaičio gimnazijos Aušrinės draugovės „Skautų“ vadovė

mokytoja Ilona Dauderienė, tel. +370 616 05313

Krekenavos religinio ugdymo vadovė

Svajonė Lapiniauskienė, tel. +370 615 53708

Suaugusiųjų katechetė

ses. Greta, tel. +370 645 85642

Marijos Legionas

Aldona Juozapaitienė, tel. +370 616 05378

Upytės vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (45) 570 616

Upytės zakristijonas

Juozas Jakubonis, tel. (45) 555 537

Upytės Gyvojo Rožinio būrelis ir Caritas

Janina Bagdanskienė, tel. (45) 555 639

Vadaktėlių bažnyčios prižiūrėtoja

Stasė Radzevičiūtė, tel. +370 617 33780

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje: Kęstutis Lapiniauskas

Nešti pas ligonius: Ramutė Valikonienė, Angelė Pranaitytė

Upytės bažnyčioje: Tadas Grybas

Laikraštėlių leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas. Paremti leidinį galite mesdami aukas į tam skirtą dėžutę bazilikos gale, arba perduodami klebonui. Praėjusių mėnesių suaukota 163 Lt, išleista – 105 Lt. Dėkojame už Jūsų paramą! Kitą numerį numatoma išleisti iki rugsėjo 14 d. Laikraštėlio el. pašto adresas: bazilikoslaikrasciui@gmail.com, laukiame Jūsų straipsnių!